

פרשת בוא – זריזות בקיום מצוות

נאמר בפרשה: "ושמרתם את המצות" (יב יז), התורה מצווה שבזמן אפיית המצות נשמור עליהן שלא יחמיצו.

פסוק זה דרשו במכילתא בדרשה נוספת, רבי יאשיה אומר: אל תקרא "ושמרתם את המצות" אלא "ושמרתם את המצוות", כמו שלא מחמיצים את המצה כך לא מחמיצים את המצווה, שאם באה מצווה לידך קיים אותה מיד ואל תדחה את קיומה לשעה מאוחרת יותר.

הרמח"ל בספרו מסילת ישרים כתב טעם לדבר: שאם אדם לא יקיים את המצווה מיד, יכולים להתרחש עיכובים שימנעו את קיום המצווה.

על זריזות בקיום מצווה מסופר בספר שמואל (ב ז ב) על דוד המלך שאמר לנתן הנביא שרצונו לבנות את בית המקדש, נתן הנביא אמר לדוד שילך ויבנה. מיד בלילה התגלה הקב"ה לנתן הנביא ואמר לו שילך להגיד לדוד שהוא לא יבנה את בית המקדש אלא בנו.

רש"י בפרושו לספר שמואל (ב ז ד) הביא את דברי רבי חנינא בר פפא שהקב"ה אמר לנתן הנביא ללכת במהירות לדוד ולהודיע לו שהוא לא יבנה את בית המקדש, ומדוע במהירות? הקב"ה ידע שדוד מזדרז לקיים כל מצווה, ואם לא יודיעו לו מיד, הוא כבר ישכור פועלים ויתחיל לבנות, ויהיה מאוחר להגיד לו שהוא לא יבנה.

במסכת כתובות (ק"ב). מסופר על רבי זירא שעלה מבבל לארץ ישראל, וכשהגיע לנהר הירדן הוא לא מצא סירה שתעביר אותו את הירדן, רבי זירא לא חיכה עד שתגיע סירה, ועבר את הירדן בעזרת חבל. בירושלמי (שביעית פרק ד הלכה ז) מוסיפים לנו שאת החבל הכין רבי זירא מהבגדים שלו. בהמשך במסכת כתובות נאמר שצדוקי אחד שאל את רבי זירא מדוע הוא לא חיכה לסירה, ורבי זירא ענה לו שמשה ואהרן שלא זכו להיכנס לארץ ישראל, ומי יודע אם הוא יזכה לכך, לכן אם יש לו את האפשרות להיכנס לארץ ישראל גם תוך כדי סיכון, הוא לא דוחה את ההזדמנות לקיום מצוות יישוב ארץ ישראל.

ועל כך אמרו רבותינו במכילתא (שמות יב ז) מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה.